

Poštšina plačana v gotovini!

Odmov iz Afrike

December 1935

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide enkrat na mesec.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Dušovno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji

letno 500 svetih maš.

Letna naročnina »Odmeva« znaša Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—.

Tiste, ki svoje naročnine za tekoče leto še niso poravnali, vljudno prosimo, da to čimprej store.

Beseda zahvale in prošnje.

Leto se nagiba h koncu. V imenu ubogih misijonov se vsem našim dragim sotrudnikom in naročnikom priskrbo zahvalimo za zvesto pomoč in sodelovanje v preteklem letu! Presveto Srce Jezusovo naj tisočero vse povrne!

Iskrena prošnja: vztrajajte pri tem lepem misijonskem delu in ostanite zvesti našemu listu! Čeprav je težko za denar, vendar nikar ne recite: imam dosti drugih listov. Ako bi le malo pomislili, koliko svetih maš se za vas bere, in koliko se za Vas moli, če ste zvest naročnik »Odmeva iz Afrike«, bi temu misijonskemu listu ostali zvesti do smrti. Saj je končno vse odvisno od božjega blagoslova!

Vi pomagajte misijonom — misijoni in zamorčki pa za Vas molijo.

Zlate in srebrne kapljice za kelih.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pošiljam dva zlata prstana in nekaj srebrnih kron za kelih v misijone. — N. N. iz Gorenjskega darovala 1 zlat prstan, 2 srebrni kroni, srebrno žlico in svečnike. — Damska zbirka »Jožefišče« za najpotrebnejše misijone 55 Din. — Tisočero Bog povrni!

St

Novomašnik-zamorec s svojim očetom in bližnjimi sorodniki.

Prvi duhovnik-domačin v Kubango.

Pismo P. Jožefa iz kongregacije Sv. Duha, misijon Ganda.

Koncem avgusta nam je Bog dal praznovati prav lepe slovesnosti. Dne 24. avgusta je posvetil naš prečastiti gospod škof v Lvandi, msgr. Pinho, našega prvega duhovnika domačina v misijonu Kubango (tu je izvoljenec doma), v navzočnosti 24 duhovnikov. Bilo je lepo slavlje, v tolažbo starejšim patrom, v bodrilo mlajšim, v veselje vsem, sploh: pomemben dan za naše kristjane. Dan pozneje smo v naši kongregaciji praznovali god Brezmadežne in 25-letnico, kar je bil naš apostolski prefekt msgr. Keiling imenovan za prefekta. To mi daje povod, da se ozrem nazaj v leta, polna skrbi, a tudi božjega blagoslova za naš misijon. Msgr. Keiling je imel slovesno službo božjo na dan svoje obletnice; drugi dan, v nedeljo, je pel novo mašo novoposvečeni mašnik Anton Abel. Prejšnji dan je bil opravil svojo prvo daritev le v navzočnosti svojega očeta (ker mati mu je že umrla) in peterih višjih bogoslovcev, tiho in zbrano.

Nj. Svetost papež in naš prečastiti vrhovni predstojnik sta nam sporočila svoje veselje nad našimi slovesnostmi in sta se v svojih molitvah spominjala obeh mašnikov.

Življenje v seminarju se ugodno razvija. Novomašnik bo študiral še do Velike noči, potem pa bo šel v duhovno

pastirstvo. Neki drugi, ki ima le nižje redove, bo na preizkušnji še v l. 1935/36. Tako bomo imeli še 4 bogoslovce in še 3 filozofe iz našega malega semenišča v Galangue.

Naj priložim še pismo našega novomašnika.

V semenišču v Gandi, 19. sept.

Gospa grofica!

Naznanjam Vam, da sem bil pretekli mesec posvečen v mašnika. To je bil za ta kraj izreden dogodek. 24 mašnikov je bilo navzočih, potem seminaristi, moji rojaki in oče, ki je bil zelo srečen.

Pri svoji prvi sv. maši sem se spominjal onih, ki so mi pomagali, da sem mogel študirati.

Zdaj sem še v semenišču, da dovršim svoj zadnji letnik, potem bom šel v misijon pastirovat, kamor me bodo poslali moji predstojniki.

Obetam, da se bom vedno spominjal pri sv. maši dobrotnikov Vaše Klaverjeve družbe in se Vam priporočam kot

Vaš hvaležni varovanec

Anton Abel.

Ali naj zavrémo zmagoslavni pohod svelega Evangelija?

Apostolski vikariat Dahomey.

Pismo P. Le Port iz lyonske misijonske družbe.

Nedavno je prišel naš škof v žalostni položaj, da je moral odpustiti nekaj katehistov. Nemogoče je ustreči številnim prošnjam vaških poglavarjev, ki prosijo za katehista. Sicer se pa naše misijonsko življenje v vsakem oziru dobro razvija zlasti zadnja leta. S tužnim srcem zre misijonar na razmere, ki silijo k sličnim ukrepom. S tem se prav za prav ovira zmagoslavni pohod Evangelija, da ne more prodirati v široke ljudske plasti, in sicer prav v času, ko so srca tako pripravna, da sprejmejo blagovest sv. vere.

Našega škofa po pravici skrbi bodočnost naših misijonov. V skrbah se vprašuje, ali nam bo mogoče dovršiti, kar smo začeli.

Misel na Vaše blago srce, ki smo že tolikokrat občutili njegovo dobroto, mi daje pogum, da se zopet na Vas obračam v imenu našega škofa in vseh katoliških misijonov v Dahomey.

V Porto-Novo stoji tudi že 8 let ostrešje nove cerkve, ki pa je ne moremo dovršiti. Ne upam si biti nadležen, toda ako veste za kake dobre duše, ki bi želele pokazati svojo velikodušnost v napravo velike lepe cerkve — kako bi me to veselilo! Potrebujemo pa 100 do 150 tisoč francoskih frankov, da dovršimo cerkev.

Pa tudi mašnih intencij nimamo več.

Misijonska cerkvica v Južni Afriki.

Malo jih je, a so zvesti.

Piše P. Angerer, od Sinov presv. Srca, Witbank, Južna Afrika.

Prisrčno se zahvaljujem Družbi sv. Petra Klaverja za lepo knjigo o papežih in za lepe podobice s papeževo sliko. To bo vse lepo služilo, da se bo Katoliška akcija poživila. Podobice predstavljajo sv. Očeta, kako on v ljubezni do misijonskih prijateljev podeljuje svoj blagoslov vsem skupaj in posameznim. Med zamorskimi kristjani in že med katehumeni je ljubezen do sv. Očeta močno ukoreninjena; jaz bi rad, da bi to blago čustvo med afriškim ljudstvom še narastlo. K temu bodo poslana darila mnogo pripomogla. Katoliška društva za moške, žene in fante in dekleta so sicer še majhna po številu članov, a ti so zvesti. Prav dobro razumejo duha Katoliške akcije in delujejo po njem, tako da to napravlja velik vtis na okolico, ki še ni naša. Pri tem mladem gibanju stoji podoba sv. Očeta v ospredju. Zato sem bil tako vesel, ko sem podobice prejel. Pobude in milosti, ki potekajo v ljudska srca ob pogledu na podobice, naj bodo sad in plačilo vsem dobrotnikom, ki so pripomogli do teh lepih darov.

Cerkev v Afriki zaupa v Boga.

Apostolska prefektura Ekvatorijalni Nil.

Poroča P. Emil, od Sinov presv. Srca, rektor semenišča presv. Srca v Gulu.

Vesel in hvaležen sem prejel iz rok našega prečastitega apostolskega prefekta in škofa, vzdržnino za dva mladeniča našega semenišča. Ne morem se zadosti zahvaliti Družbi sv. Petra Klaverja za izdatno pomoč, ki jo

Oltar naše kapelice pred katerim molijo zamorske dekliece za milost redovnega poklica.

v gotovih presledkih naklanja našemu dragemu in koristnemu semenišču.

V gimnaziji je 40 dijakov, trije pa v tretjem letniku modroslovja. Ti bodo v začetku drugega leta prejeli tonsuro in potem pričeli pouk v bogoslovnih vedah. Moram priznati, Bogu bodi hvala, da v teh dušah veje duh božji in je res čudovito, kako vneto in stanovitno ti dečki izpolnjujejo precej stroga pravila hišnega reda. Ta vezanost mora biti zanje tem občutnejša, ker so kot otroci proste narave vzrastli v popolni prostosti. Naravno si tega dejstva ne morem razložiti. Tu posega očitvidno milost božja vmes. Ta zavest je nam misijonarjem v veliko tolažbo, ko vzgajamo tiste, ki so nada afriške cerkve.

Naznanjamo Vam z nekim ponosom, da je bila tu otvorena prva višja dekliška šola, in to po neumornem prizadevanju našega apostolskega prefekta. To je edina te vrste v vsej obsežni provinci severne Ugande. Šola je kar čez noč tako rekoč zrastle. Težave, ki so se zdele izprva nepremagljive, so izginile. Že je 20 deklic v zavodu. Upati je, da se bodo že v par letih pokazali sadovi tega dela, namreč prvi redovni poklici iz vrst mladih deklic. Prečastiti gospod prefekt je želel, naj jaz prevzamem vod-

Kako smo Vam hvaležne za darovani šivalni stroj. Vse te pridne deklice želijo postati redovnice.

stvo tega novega podjetja. In zopet Vam rečem, da se čudim, kako so te deklice, ki so doslej živele v svojih vaseh brez vzgoje kot mlade kozice, kako so se mogle spremeniti v krotke golobice. Družba sv. Petra Klaverja je podarila zavodu lep Singerjev šivalni stroj. Veselilo Vas bo, da Vam povem, da 3 deklice že znajo prav dobro šivati na stroj.

Prilagam dve sliki. Na prvi vidite kapelico zavoda naših bodočih sester domačink. Na drugi sliki vidite srečna zamorska dekleta, zbrana okrog šivalnega stroja, katerega ste nam poslali.

Zelo bi mi ustregli, ako bi mi zopet poslali nekaj zdravil za semeniščnike in za deklice, n. pr. Aspirin-Bayer, jodovo tinkturo i. dr. Za vse Vam bom zelo zelo hvaležen.

Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje.

Piše bela sestra na otoku Ukwere ob jezeru Nyasa.

Majhen apostolski izlet smo imele. Šle smo preko Nansyo, ki je majhno pristaniško mesto na otoku Ukwere, in prišle v neko zamorsko vas. Katehumenom smo dajale poguma in bodrile tudi druge kristjane. Otrokom smo dajale lepih svetov in bolnikom smo stregle. Potem smo se namenile domov. Morale smo prekoračiti hrib in smo se spustile na drugi strani navzdol. Tu smo srečale gručo mož, fantov, žena in otrok, skupno nekako dvanajst oseb. Že od daleč smo bile slišale krščansko petje, čemur smo se zelo čudile. Ko smo se približale, je vodja gručice vesel vzkliknil: »Glejte tu so «Babikiras» (sestre), ki sem vam pripovedoval o njih.« Obstopili so nas in nas pozdravili po šegi kraja s tem, da so se s kolenom dotaknili tal. Stopile smo raz osle in se seznanile s prijaznimi ljudmi. Kimuli je bilo ime njih vodji. Ta nam je rekel: »Ne poznate nas, ker nas še nikdar niste videle; in vendar smo mi vaši podaniki. Prihajamo iz mesteca Nafuha. Neki indijski ribič nas je zastonj prepeljal v Nansyo. Tam so nam pokazali pot v misijon. Želimo se namreč vpisati med katehumene.« Čudeč se, smo jih vprašale: »Torej iz Nafuha prihajate? Kako, ali je na tem otoku že tudi kaj kristjanov?« — »Samo ena kristjanka je tam,« je odgovoril prejšnji. »Ime ji je Julijana, vdova po prejšnjem katehistu v Madwzi. Ona je moja sestra. Jaz sem še pagan, ker dozda še ni bil prišel na naš otok ne pater ne misijonska sestra, da bi nas bila podučila o našem Odrešeniku in o Bikiri (devici) Mariji. Moja sestra me je naučila več molitvic, nekaj iz katekizma, in nekaj pesmic. Postavili smo majhne koč, kamor smo hodili molit večkrat med tednom. Ti tukaj so se že marsičesa naučili. Zdaj smo prišli sem, da nas pater izpraša in nam da svetinje za katehumene.«

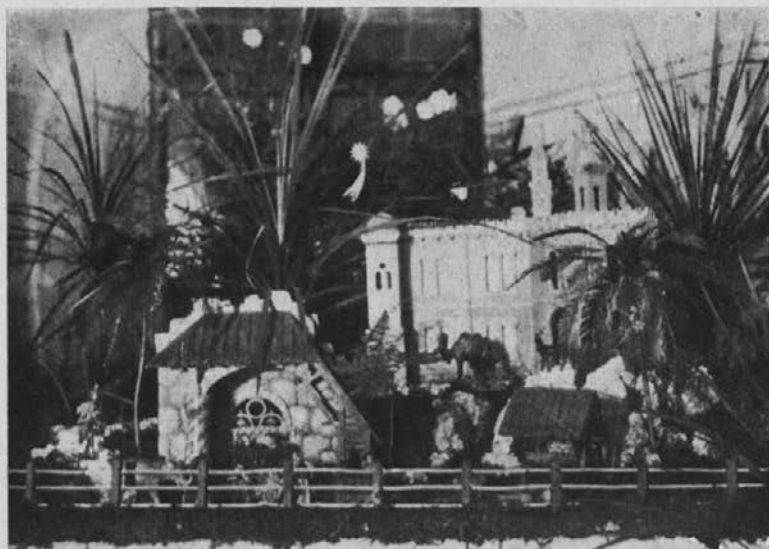
Kako so bili to dobri ljudje! Občudovale smo njih gorečnost in smo na tihem prosile Boga, naj jim njih srčne želje izpolni.

Sonce je že bilo zašlo za gore, ko so ti vrli ljudje dospeli v misijonsko središče. Hitro so dobili prenočišče, ker zamorec ima povsod svoje prijatelje, ako ne, si jih pa pridobi.

Drugi dan so bili izprašani od gospoda patra. Preizkušnje so se bali, a jo želeli. In res: večina je prav dobro odgovarjala. Vsi so dobili svetlo svetinjo in so jo pripeli na prsa. Višek veselja pa je bil zanje, ko so pri odhodu

dobili prav lepih podobic za na steno in katehist celo precej veliko podobo za svojo šolo.

Ali se ni nad temi ljudmi izpolnila beseda angelov na betlehemskih ravninah: »Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!«

Jaselee za afriški misijon. Dar Marijine družbe v P.

Lep božični dar Marijine družbe.

Tiho in marljivo kot čebelice so delale in zbirale pridne Marijine hčerke v mestu P., da bi napravile ubogim afriškim misijonom lepo božično darilo. Prav veselo jih hočejo iznenaditi. Vedno več cerkvenega perila in drugih koristnih reči se nabira, tako da pride končno do lepe misijonske razstave. Res, prava razstava, vse je bilo lepo in okusno urejeno. Vsi, ki so jo obiskali, so občudovali požrtvovalnost Marijinih hčerk, ker tudi blago so same kupile. Da, koliko pristne misijonske ljubezni je sevalo iz vseh teh reči. Oglejmo si razstavo nekoliko natančneje.

Tu vidimo krasno izdelano cerkveno perilo: albe, roketelčke, korporale, purifikatorije, večje in manjše oltarne prte itd. To vse je namenjeno za zamorskega novomašnika. O, s kakšno hvaležnostjo se bo častiti novomašnik

spominjal pri sv. maši blagih dobrotnic ter klical nadnje božjega blagoslova! — Tam zapazimo cele zavožjke svetih podobice, rožnih vencev in svetinjc za ljube zamorčke. V sredi razstave vidimo krasno podobo sv. Male Terezije, okrašeno s zelenjem. Kakšno veselje za misijonarja, ki jo bo dobil.

Tam visi ogromni rožni venec. Pravijo, da je doma v Lurdu. Bo pa šel sedaj, kot poslanec Brezmadežne, med uboge zamorčke pogančke in tam vršil svoj apostolat. Le širi čast in slavo brezmadežne božje Matere v daljni črni Afriki in privedi vse njene prebivalce pod okrilje Marijino!

Na oni strani zopet je razstavljenih cel kup pisanih oblek, čepic, predpasnikov in drugih reči za uboge zamorčke. O, kako se jim bodo iskriale oči in kako bodo ti siromaki veseli, ko bodo dobili nova oblačilca, saj sedaj nimajo kaj, s čimer bi se oblekli. Kako bodo skleпали ročice in molili za blage dobrotnice.

Gremo še dalje. Kaj pa je to? — Ne bo nam težko uganiti. Krasno izdelane jaselce zapazimo pred seboj. Prava domača umetnost. Saj jih vidite spredaj na sliki, kako so lepe. Tudi te so namenjene za ubogi afriški misijon. Spredaj hlevček z ljubim Jezuškom, Marijo in Jožefom. Poleg pastirčki z ovčkami. Pa tudi sveti Trije kralji ne manjkajo. S svojim spremstvom se bližajo hlevčku. Eden ima kamelo, drugi slona, tretji konja. V ozadju stoji mogočen grad kralja Heroda. Nad hlevčkom pa se sveti krasna božična zvezda. Kako je vse to ljubko in domače! Človek si misli, da je že prestavljen v tiho božično noč. — In, ali veste, kdo je te lepe jaselce napravil? Morda ne boste verjeli, pa je res. Pridna Marijina hčerka iste Marijine družbe. Od svojega pokojnega očeta se je naučila te lepe umetnosti.

Na tej lepi misijonski razstavi, čeprav se je priredila čisto skromno in tiho, vidimo, kaj spravi skupaj gorečnost za duše in ljubezen do misijonov. O, da bi ta gorečnost ne ponehala, ampak vzplamtela vedno bolj in našla mnogo posnemalcev! Ljubi Jezus naj bogato nagradi in blagoslovi zgledno Marijino družbo in njenega gorečega voditelja! Tisočero plačilo v nebesih ne bo izostalo.

Molimo, da skoraj privede božična zvezda vse pogane k jaselcam Gospodovim, da bodo tudi oni skoraj okusili blagodejnost nebeškega slavošpeva:

»Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.«

Imeli črnega krščenca,

oj, kakšno veselje v življenju in kakšna tolažba ob smrti uri!

Ako pošlješ 100 Din kot botrinski dar ubogemu zamorčku, mu s tem pomagaš do milosti svetega krsta, pomagaš mu v nebesa. Približno toliko namreč potrebuje misijonar za prehrano in vzdržnino zamorčka tisti čas, ko ga pripravlja na sveti krst.

Botrinske darove za uboge zamorčke hvaležno sprejema ter jih pošilja misijonarjem: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Na božični večer.

Bilo je na sveti božični večer v l. 1826. V cerkvi svetega Stanislava v Parizu se je rabinov sin Jakob Liberman odpovedal svoji judovski veri in prosil za sprejem v katoliško cerkev. Krstna voda ga je občila — in v tem trenutku je postal kristjan z imenom Franc Marija Pavel.

Nekaj let poprej, kot mladenič osemnajstih let, se je Jakob jezil nad svojim bratom, ki se je bil obenem s soprogo odpovedal judovski veri in postal kristjan. Tedaj mu je bratova žena rekla v preroškem duhu: »Tudi ti boš še kristjan; pa ne le to, ampak celo duhovnik in apostol.« In to se je kmalu začelo uresničevati. Mladi jud se je moral prekopati preko dvomov in temin svojega prepričanja — in potem je zaslutil kakor luč od zgoraj, ki ga je razsvetlila in pripeljala v naročje matere Cerkve.

»Duhovnik in apostol!« Ali se bo tudi v to smer uresničila preroška beseda? Pa je bila zapreka, ki je ni mogoče obiti: božjast se je pojavila pri Libermanu prvič tisti večer pred posvetitvijo v subdijakona in se je zdelo, da mu bo zaprla za vedno pot k duhovništvu. Brez denarnih sredstev, zapuščen od lastnega očeta je prebival potem na tuje stroške v semenišču sv. Sulpicija kot hlapec vsem drugim.

»Ali naj odlašamo z izpreobrnjenjem milijonov duš do konca sveta? To ni mogoče, ker sicer bi mi bilo žalosti umreti.« Tako je vzdihoval naš izpreobrnjenec, ko je čul o dušnih potrebah zamorcev. Reven in bolan se je podal v Rim in je pisal tam v neki podstrešni sobici pravila za misijonarje, ki bi bili voljni iti izpreobračat zamorce v Afriko.

Potem je bil v Loreti čudežno ozdravljen svoje bolezni. Sveta Kongregacija propagande je odobrila njegova pravila. Leta 1842. je bil v Metzu posvečen v mašnika. Potem je zbral prve misijonarje okrog sebe — misijonarje prečistega Srca Marijinega, ki jih je napolnil s svojim vnetim duhom. Na željo sv. Cerkve se je njegova družba združila z že obstoječo družbo misijonarjev od Sv. Duha in si nadela ime: »Kongregacija od Sv. Duha in prečistega Srca Marijinega.«

Bog je njegovo delo vidno blagoslavljal. Sedaj je več ko 100 let, kar je bil Jakob Liberman krščen. Njegova družba deluje v Afriki še vedno neumorno v duhu svojega ustanovitelja za izpreobrnjenje zamorcev. V evropskih pripravnih čakala 1944 školastikov, novicev in postulantov na to, kedaj jih pošljejo kot delavce v vinograd Gospodov.

Afriške misijonarke apostolska pot.

Piše s. Mar. Ksaverija Lesjak, Južna Afrika.

Dan pred praznikom vseh svetnikov sta prisopihali v našo šolo dve zamorki.

»Sestra, pojdite hitro, stara žena je zelo bolna in želi biti krščena, predno umrje. Zdravnik je izjavil, da so njena pluća že končana,« sta hiteli s pripovedovanjem obe hkrati. Pater misijonar je bil ravno odsoten, zato smo ga brzo obvestile. Dal nam je dovoljenje, da smemo ženico same krstiti — in sicer takoj. Nova milost na strmi misijonski poti!

Prva ploha deževne dobe je bila izsušena gola tla poplavela, ko smo se izgubile med napol podrtimi kočami. Preko luž in mnogih ozkih ovinkih smo končno srečno dospele do ilovnate kočice — dom afriških trpinov. Odpahnile smo viseča vrata. Zaduhi zrak, mračna nizka kamrica in gole ilovnate stene so nas hladno pozdravile.

V kotu na par vrečastih cunjah se je premaknila senca in slaboten jecljajoč glas je pozdravil: »Sumela« (t. j. pozdravljene). Dvoje globoko udratih oči se je hvaležno uprlo v nas. Izsušeno telo, vrelec krvi, ki je neprestano polnil od vročine ožgana usta, nas je opomnil — naj ne odlašamo. Bila je še pristna paganka. Nobene molitve ni znala. Trikrat je bila v naši cerkvi pri službi božji, to je bilo vse. Ko nam je zatrdila, da Boga ljubi in ji je žal, da ga je žalila, je izgubila zavest. Ko pa smo končale kesanje, je odprla oči in glasno pristavila »Amen«.

Trenotek pozneje je slovesno zvenelo po sobi: »Ana, jaz te krstim v imenu Očeta...« in to veneče telo je postalo tempelj presvete Trojice. Ker ni imela nikogar, smo me prevzele skrb zanjo. Od časa do časa je ena ali druga izmed nas hitela v kočico k bolni starki, da izmije in očisti krvava usta, kajti uživala ni ničesar več. Čez dva dni ji je pater misijonar podelil sv. poslednje olje in papežev blagoslov. Ko so naokoli klečeči klicali »Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih«, je Ana tiho in brez boja odšla v dom miru in ljubezni.

Med drugimi lepimi reči, ki ste mi jih zadnjič poslali, je bila tudi modra oblekca. Podarila sem jo eni izmed mojih malih revnih učenk. Že teden dni prej sem dobila namreč sporočilo, da moja mala Marija ne more priti v šolo, ker nima obleke.

Ker so me z istim prepričanjem že parkrat opeharili, sem vzela oblekco in odšla po prahu z malimi zamorčki, ki so mi bili kašipot do kočice, da se prepričam o dejstvu. Dvoje črnih oči se je sramežljivo skrilo za vrata ob moji prikazni — kljub temu sem vstopila. In resnično, mala deklica je stala pred menoj popolnoma brez obleke, samo nekaj okrog pasu visečih cunj je govorilo, da so nekoč tvorile krilce. Tembolj sem bila vesela daru, katerega mi je poslala Družba sv. Petra Klaverja. Umila sem otroka, mu nadela Vašo oblekco in jo odpeljala v šolo k popoldanskemu pouku. Iz 72 odprtih ustic je zašumelo: »O-o-o! She is nice!« (t. j. ona je čedna).

Tako gre naša apostolska pot dan na dan. Ali se smem spet priporočiti za razne reči, za naše uboge zamorčke!

Kraška misijonska poročila.

P. Jager, Taungs Kimberley. Lepo se Vam zahvaljujem za darilo, ki ste ga poslali šoli za katehiste. Med tem časom so se razmere v Afriki še poslabšale, tako da je to darilo ne le v pomoč šoli, ampak pravzaprav pogoj. Brez te vsote bi si ne bil upal šolo začeti. Zato še enkrat: pristrčna hvala. Tudi za cerkvena oblačila se zahvaljujem. St. Pavel v Taungsu ima toliko stranskih postaj, ki so še brez cerkvenih paramentov; zato jim je Vaša pošiljatev prišla zelo prav.

P. Stam, apostol. delegat v Kismu. Na svojem zadnjem potovanju sem obiskal tudi deželo Lumbwa. Do zadnjega so se ti ljudje trdovratno branili sprejeti našo sv. vero, zdaj pa jih je premagala milost božja in se imamo za prihodnje nadejati lepih reči. Ne morem Vam povedati, kako me to srečnega dela, ker je do slej bilo tu vse tako mrzlo.

V Naroku med plemenom Masai je začel svoje delo prvi katehist. Bog mu daj mnogo uspeha. Jaz se nadejam, da nam bo v čast, ker je to najboljši katehist, kar jih poznam, in ima res zlato srce. V pokrajini Suk tudi misijonsko delo cvete. Devet poganov se je že dalo krstiti, pa sem prepričan, da se jih bo še več, ko je led prebit. V deželi Elgeo in Marakwet se je tudi naša vera utrdila. Naj Vas opozorim še na pleme Kumasia, kjer pa do zdaj še nisem mogel ustanoviti katehumenata. — Gotovo ste že slišali, kako misijoni v Kavirondo lepo napredujejo, tako da imajo misijonarji in sestre vse polno dela in bo treba novih misijonskih postojank, da se razbremenijo misijonarji. Bog je dober in nam daje več notranje tolažbe kot zaslužimo.

Msgr. Bannytven, apostol. vikar v Buta: Danes popoldne odpotujem s P. Dolanom, da poiščeva pripraven kraj za novo misijonsko po-

stajo. Z oblastmi se pogajamo za neko primerno mesto misijona v Angodiji, ki je sedaj zapuščeno, a je za nas velikega pomena, da bi ga zopet zasedli. To bi bila nekaka podružnica misijona Titule. Zetev tu dobro obrodi, ljudstvo je dobro. Žal, da so nam skoro vsa materialna sredstva pošla, da s strahom gledamo v bodočnost. Vendar poguma ne izgubimo, ker se spominimo, da so bili apostoli še revnejši nego mi.

P. Fulko, benediktinec, Songea. Ta mesec sem obiskal 20 šol in sem povsod maševal. Zdaj sem naznanil oblastem, da ustanovimo tri nove šole, ki jih upamo še v tem letu odpreti. Casino, Asizi, Fatima. Morebiti se kdo zanima za katero teh šol, ali je morda celo pripravljen prevzeti stroške zanj? To bi bilo nekaj za nas!

Sestra Pavla Hafner, Heirachabis, Namaqualandija. Miši nam delajo po vrtovih in poljih mnogo škode. Ker je le malo živine na paši (suša je skoro vse uničila) imajo sedaj miši prosto polje. Zamoreci pa z užitkom jedo miš, ki je lepo pečena in se čudijo, da se mi nad tem zgražamo. Pravijo: »Miši so lepe živalice in jedo to, kar mi ljudje.« Svinjsko meso pa je po njih pojnih umazano in ne-
užitno.

P. Fagiolo, Servit, Šwacilandija. Ne vem, ali bom kaj sprosila za zidanje naše šole pri sv. Benediktu v Esanguini. Koča, ki smo jo pred letom postavili v ta namen, se podira. Upam, da bomo še za časa sezidali novo šolo.

Sestra Felicita iz vikarijata Kilimandžaro. Sestre domačinke že delujejo na treh postajah: Kilema, Kibošo in Rombo. Drugi teden se bodo naselile tudi v sosednem misijonu Gare. Te dni pričakujemo 12 novih postulantinj. Naj bi Bog dal, da bi sestre domačinke mnogo dobrega storile med rojaki.

Še zadnjo nedeljo sem Vam pisala v veliki potrebi. Treba nam je bilo denarja, da poplačamo dolg za zidanje; ker vprav prejšnji dan sem dobila pismo od neke tvrde, ki je hotela takoj imeti 40 funtov, a mi smo premogli komaj 1 peny. Z novim zaupanjem smo začeli novo devetdnevno na čast Mariji Tereziji in res: že tretji dan je dospel Vaš dar, naslednji dan pa še 20 funtov od nekega afriškega dobrotnika. Morete si misliti, kako smo bili veseli. Marija Terezija je res storila »čudež«. Bila sem sicer prepričana, da nam boste pomagali, a da tako hitro: tega nisem mogla misliti.

Misijonarka iz Južne Afrike.

Imel sem silno bolne roke. V tej stiski sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski. In res, tekom enega tedna so se mi rane popolnoma zacelile. Iskreno se zahvalim za dobljeno milost.

P. A. Razbor.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje bolne noge in se ji še nadalje priporočam.

M. R. Dobrava.

Iskrena hvala Mariji Tereziji za pomoč v bolezni in se ji še priporočam.

A. H. Ljubljana.

Zatekla sem se k služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Prisrčno se ji zahvalim.

P. M. Luče.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za večkrat uslišane prošnje ter se ji še priporočam v neki važni zadevi. Komenda.

Zahvalim se Mariji Tereziji za ljubo zdravje.

M. B. Ljubljana.

Zena mi je hudo zbolela. Zatekli smo se k služabnici božji Mariji Tereziji za ljubo zdravje in bili smo uslišani. Javno se zahvalim za prejeto milost in pošiljam misijonski dar.

A. Ivanc.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo ter se ji še nadalje priporočam. M. M. Podšreda.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo ter se ji še nadalje priporočam za popolno ozdravljenje.

J. Ž.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji in sv. Petru Klaverju za dobljeno zdravje brez operacije. Priporočam se jima še dalje za pomoč.

M. P. Ljubljana.

Javno se zahvalim mamiči zamorčkov, da sem našla izgubljeno stvar. V neki drugi tiski jo goreče prosim hitre pomoči.

M. L. Loče.

Služabnici božji se iskreno zahvalim za zdravje nog in se ji še priporočam.

N. N.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

F. K., Dol. Logatec.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v tiski.

J. A., župnik.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

M. K., Videm.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in se ji še nadalje priporočam.

R. K., Celje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam v dušnih in telesnih zadevah.

M. D., Župeča vas.

Zahvalim se Mariji Tereziji za dvakratno uslišanje.

N. J., Ljubljana.

Zahvalim se služ. božji Mariji Tereziji za pomoč v važnih gospodarskih zadevah.

M. O., Strane.

Služabnici božji Mariji Tereziji se prisrčno zahvalim za uslišano prošnjo v neki posebni zadevi.

M. Z., Sv. Jurij pri Kranju.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za prestano težko operacijo in se goreče priporočam še v neki drugi važni zadevi.

D. A., Maribor.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: J. K. Repnje, za ozdravljenje oslabeledih oči in neke notranje bolezni; F. H. Sv. Jurij, v neki važni družinski zadevi in za ljubo zdravje; M. G. Mengeš, v zelo mučni in važni zadevi; I. J. Ljubljana, za pomoč v bolezni; M. P. za dušno in telesno zdravje; A. in F. V., Hoše, za uslišanje neke prošnje; M. T. Konjice, za uslišanje v neki zadevi; I. K. Loški potok, za uslišanje neke prošnje; N. N. v neki težki zadevi; G. I. K., za milost stanovitnosti svojemu sinu; F. B. za zdravje in pomoč v težki bolezni; Š. K. Trbovlje, za pomoč v težkih družinskih in denarnih razmerah; A. B. Gorenja vas, v neki važni zadevi; F. Š. Dol. Logatec, v neki važni zadevi; E. A. Šardinje, za uslišanje neke prošnje; F. K. Bled, za pomoč v neki tiski; N. N., za pomoč v raznih zadevah; A. C. v neki zadevi; F. L. v neki zelo važni zadevi; M. M. Letuš, za uslišanje neke prošnje.

Popolni odpusti

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 21. decembra, praznik sv. Tomaža apostola;

dne 27. decembra, praznik sv. Janeza, apostola in evangelista.

Kaj misli sv. Oče o misijonski Družbi sv. Petra Klaverja.

Slavno vladajoči papež Pij XI. je že neštetokrat dokazal svojo res očetovsko ljubezen naši skromni misijonski družbi. On, ki ga tako radi imenujemo »misijonskega papeža«, je že ponovno poslal svoj apostolski blagoslov Družbi sv. Petra Klaverja in vsem njenim sotrudnikom in sotrudnicam.

Namen Družbe sv. Petra Klaverja je, pomagati razširjati božje kraljestvo po vsej črni Afriki, dokler se ondi ne spreobrnejo vsi narodi. Zato podpira na vse njej lastne načine uboge misijone istotam in odkupuje zamorske sužnje.

Vsak lahko pri tej misijonski družbi sodeluje in pomaga reševati duše, odkupljene z drago Krvjo Jezusovo.

Morda se čufiš poklicano?

Dekletom, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico: **Poklic pomožne misijonarke za Afriko.** Cena 4.50 Din. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Kazalo.

Uvodniki in sestavki.		Misijon Maria Trost, br. Raf. Kolenc	9
Darovi treh Modrih	2	Junaštvo črne mladenke, p. Spendal	11
Služabnica božja Marija Ter. Ledochowska	5	Ko se je čarovnik spreobrn timer, s. Solana	13
Drugi Evharistični kongres v Ljubljani	33	Zopet v Afriki, p. Coenen	17
Dajte nam misijonskih prijateljev!	50	Eno leto napredka, škof Steiger	18
Jezus me gleda iz tabernaklja Kam greš?	51	Pismo črne sestre, s. Benedikta	19
Molitvena vojska za Afriko	58	Pomagajte nam prositi Boga, s. Florentina	20
Jezus je ves moj!	69	Trije naenkrat, p. Barrow	21
Pismo svete Kongregacije	98	Pomoč od zgoraj, br. Rafael Kolenc	22
Jezus je tako dober!	104	Mudi se, p. Mazon	23
Našli smo sredstvo!	145	Zamorčki pišejo misijonarju Vso noč nisem mogla spati, s. Benvenuta	25
Misijonski dopisi in povesti.		Kako smo v Afriki praznovali zlato mašo; p. Leon	26
Misijonskega škofa zahvala in blagoslov	4		
Hitimo, hitimo, p. Zetel	9		

Lurška voda kot zdravilo . . .	28	Po suhem in po mokrem,	
Ura milosti, Msgr. Mozes . . .	33	p. Jožef	120
Iz ljubezni do Križanega,		Na vojsko zoper kobilice,	
p. Evoy	35	s. Pavla	122
Ozdravljajte bolnike, p. Lo-		Mlada spoznavalka sv. vere,	
degard	36	p. Henrik	124
Žrtev poklica	38	Kakor sv. Frančišek, p. Luka	129
V spomin Naše Ljube Gospe,		Znamenje, kateremu se bo na-	
s. Engelberta	39	sprotovalo, p. Janez	132
Sedem nadlog v deželi Ba-		Setev in žetev, škof Huwiler .	135
zuto, s. Gerarda	41	Rožni venec, p. De Hovre .	137
Slike iz dežele Bazuto, s. Pav-		Zahvala za zamorske knjige .	141
lina	42	Zvesti vojščak Kristusov, p.	
Otroci glavarja roparjev . . .	45	Kajetan	146
Pasijonisti v Afriki, p. Dizma		Skrb za bolnike, p. Oton . . .	147
Tudi misijonar, p. Ludovik .	53	Neumorni zidarji, p. Lanfran-	
V Matalu smo ustanovili sa-		coni	149
mostan, škof Fleischer . . .	55	Odmev svetovne krize	150
Izredna milost, s. Josefa . . .	56	Dajati in sprejemati, p. Justin	152
Zaupam v usmiljenje in lju-		Zveličavna rana, s. Felicijana	154
bezen, p. Faustu	58	Požrtvovalnost sester zamork,	
Hlev brez črede, p. Emil . . .	67	s. Emilijana	156
Klic od Marije Pomagaj, p.		Prvi duhovnik domačin, p.	
Sikst	68	Jožef	161
Misijon Krugersdorp, s. Ksa-		Zmagoslavni pohod sv. Evan-	
verija Lesjak	70	gelija, p. Le Port	162
Misijon Roodepoort, s. Bri-		Malo jih je, a so zvesti, p.	
gita	71	Angerer	163
Veliki dan, p. Gabrijel	72	Cerkev v Afriki zaupa v Boga,	
Prve sestre domačinke, škof		p. Emil	164
Chihester	76	Mir ljudem na zemlji	166
Prva majniška pobožnost v		Kratki misijonski dopisi	
misijonu, s. Avrelija	77	12, 43, 125, 136, 153, 171	
Praznik sv. Rešnjega Telesa,		Razno	
p. Devalle	99	Sveti Trije Kralji	1
Resnično, take vere nisem na-		Srečno novo leto	2
šel, s. Filomena	100	Uslišane molitve na priproš-	
Srce Jezusovo v Irambo, p.		njo služabnice božje Marije	
Donders	102	Ter. Ledóchowske	30,
Kaj zamorci store za misi-		62, 78, 111, 126, 142	158
jon, p. Vital	105	Pred križem	49
Častna straža skritega Boga .	108	Kar me najbolj boli	78
Misijonski uspehi med Izla-		Tantum ergo v zamorskem	
mom	109	jeziku	97
Dan veselja in zmage, škof		Da bi vsak vedel	136
Mihaud	113	Naše slavnosti	160
Kakšno veselje, br. Valentin		Lep božični dar Marijine	
Poznič	118	družbe	167
Iz misijona Njinikom, p.		Na božični večer	169
Jacobs	118	Afriške misijonarke apostol-	
Skrb za otroke, p. Hyls	119	ska pot	170

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Uboga misijonarka prosi božičnega daru.

Saj ste jo poznali, gorečo s. Ksaverijo Lesjak, uršulinko v Ljubljani, ki je pred štirimi leti odpotovala v afriške misijone. Revščina jo sedaj tam tare in iskreno prosi pomoči. Takole piše:

»Če more kdo kaj žrtvovati, kako hvaležna bi bila za vse. Prosim za preproste bele brisače, črne volnene nogavice, velike bele preproste žepne robce, črno dobro blago za naš redovni habit, belo kotenino za perilo. Potem blago za obleke za zamorčke, čim bolj živo, tem rajši imajo. Svinčnike, radirke, podobice, ostanke blaga, prejšico, s kakšnim veseljem bi vse to sprejela. Zelo prav bi mi prišle tudi večje slike svetopisemskih zgodb iz starega in novega zakona. — Če ne morete več, lepo vas prosim, vsaj eno brisačo ali žepni robec, ali svinčnik in radirko za moje ljube zamorčke. Res bomo vsi z vsem srcem za vas molili.«

Darove za s. Ksaverijo bodisi v blagu ali denarju hvaležno sprejema in posreduje Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Dve muhi na en udarec.

Duhovnik, prijatelj misijonov nam piše:

Torej 50 koledarčkov sem Vam plačal. Med tem pa sem dobil še 22 novih, ki sem jih razdelil med starejše otroke. Deloma sem jih dal kot priznanje za dobre odgovore iz krščanskega nauka, kar je zelo uspešno in bi vsem katehetom svetoval, naj v prihodnjem letu tako delajo. Kdor bi n. pr. dobro znal neko število vprašanj iz katekizma in bi jih tudi razumel, bi dobil za nagrado tak koledarček. S tem bi se vzbudila tekma v znanju; bi prišlo dobro berivo med ljudstvo; bi se širila misijonska misel in bi Klaverjeva družba razpečala več koledarčkov. Torej več nego dve muhi na en udarec. Zdaj nimam več koledarčkov, zato prosim, da mi pošljete hitro še kakih 15. Saj gre to končno vse za misijone.

Spomin na umrle.

† Msgr. Larue, apostolski vikar v Bangweolo. — Msgr. Cagliero, apostolski prefekt v Iringi. — Brat Janez Bonard, misijon Loango. — Preč. o. Elekt Hamler, Sv. Trojica v Slov. Goricah. — Ana Založnik, Celje. — Manca Dagarin, Šuha pri Šk. L. — Jožef Ranžinger, Zagorje ob Savi. — Helena Marič, Odranci. — Pepca Škrjanc, Sp. Blato. — Viktorija Boek, Ljubljana. — Helena Keblič, Vransko. — Marija Poličnik. — Ana Živna, Velenje. — Cvetka Bernik.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

V molitev se priporočajo.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, služabnici božji Mariji Ter. Ledochowski in drugim patronom: N. N. za službo; N. N. za ljubo zdravje; J. Z. Ljubljana, za spreobrnjenje neke osebe; N. N. Litija, v neki važni zadevi; M. J. Sodražica, v neki težki zadevi in za zdravje v družini; M. P. Jezersko za ljubo zdravje in pomoč v važni zadevi; N. N. Sv. Jurij ob j. ž., za pomoč v veliki telesni stiski.

